

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Michał Misiak
Protokolant:	Bożena Kurzawska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej-----

po rozpoznaniu w dniu 09 sierpnia 2018 r. w Złotoryi

sprawy

A. S.

urodz. (...) w G.

syna M. i R. z d. B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 maja 2018 roku w C. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) rejonu (...) po uprzednim wykonał dokonał zaboru w celu przywłaszczenia torebki wraz z jej zawartością w postaci portfela, dowodu osobistego, prawa jazdy, karty bankomatowej banku (...), karty kredytowej banku (...), kart lojalnościowych, pieniędzy w kwocie 15 zł, dokumentacji służbowej oraz kluczy, czym spowodował łączne straty w wysokości 240 zł na szkodę K. P.

to jest o czyn z art. 278§1 i §5 kk i art. 275§1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11§2 kk

I uznaje oskarżonego A. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, iż czyn ten kwalifikuje z art. 278§1 i §5 kk i art. 275§1 kk w zw. z art. 11§2 kk oraz że dodatkowo zabrał znajdujące się w torebce okulary i za to na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 11§ 3 kk skazuje go na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§2 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, a na podstawie art. 73§2 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

III na podstawie art. 72§1 pkt. 4 i 5 kk zobowiązuje oskarżonego do podjęcia pracy zarobkowej lub kontynuowania nauki oraz do powstrzymania się od używania środków odurzających;

IV zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. N. kwotę 738 zł (600 zł + 138 zł jako podatek VAT) tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu;

V na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego z kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 21 maja 2018 r. w C., około godz. 8.30, na skrzyżowaniu ulicy (...) z Rynkiem, A. S. podbiegł do idącej K. P. (rocznik 1939) i wyrwał jej z lewej ręki torebkę, w której znajdowały się okulary, portfel, dowód osobisty, prawo jazdy, karta bankomatowa (...), karta kredytowa (...), karty lojalnościowe, pieniądze w kwocie 15 złotych, dokumentacja służbowa, zdjęcia i klucze, po czym uciekł na podwórko przy ulicy (...), gdzie został zatrzymany przez policję.

K. P. odzyskała wszystkie zabrane dokumenty oraz klucze i pieniądze w kwocie 4,50 złotych, nie odzyskała natomiast torebki, reszty pieniędzy i zdjęć. Nie domagała się naprawienia szkody.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. – k. 30, 88,

zeznania świadka K. P. – k. 88-89,

zeznania świadka R. W. – k. 89,

zeznania świadka P. G. – k. 63, 89,

protokół okazania rzeczy – k. 7-10,

protokół przeszukania – k. 15-18,

protokół oględzin miejsca – k. 19-23, 24-25,

protokół oględzin rzeczy – k. 35-40.

A. S. ma obecnie 18 lat, w chwili popełnienia czynu miał lat 17, ma wykształcenie podstawowe, nie ma zawodu, jest kawalerem, nie ma dzieci ani nikogo na utrzymaniu, w chwili czynu był wychowankiem Specjalnego Ośrodka (...) w L., gdzie uczył się w szkole zawodowej, obecnie przebywa w ośrodku (...) we W., nie leczył się odwykowo, leczył się psychiatrycznie, w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu nie miał zniesionej ani ograniczonej w znacznym stopniu zdolności rozpoznania znaczenia czynu lub pokierowania swoim postępowaniem, nie był karany. Był zatrzymany w sprawie od 21.05.2018 r. godz. 09.15 do 22.05.2018 r. godz. 12.45. Zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i sądowego był reprezentowany przez obrońcę z urzędu.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 29,

protokół zatrzymania – k. 13-14,

zapytanie o karalność – k. 53,

opinia psychiatryczna – k. 50-51,

pismo z (...) – k. 85.

A. S. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nie uczestniczył w rozprawie. W swoich wyjaśnieniach wskazał, że dopuścił się kradzieży, gdyż uciekł z ośrodka i był głodny.

Sąd zważył, co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonego nie budziły wątpliwości sądu.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jego wyjaśnienia w pełni zostały potwierdzone okolicznościami jego zatrzymania, gdy w krótkim bardzo czasie od dokonania czynu został zatrzymany z przedmiotami pochodzącymi z kradzieży oraz pozostałymi dowodami, przede wszystkim zeznaniami świadków K. P. oraz R. W. i odczytanymi zeznaniami P. G.. Zeznania tych świadków sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie się one uzupełniały, a nadto znalazły potwierdzenie w protokołach oględzin miejsca i rzeczy. Sąd dał także wiarę zeznaniom świadka K. P., iż dopiero na rozprawie wskazała, że skradziono jej także okulary. Podkreślić trzeba, że pokrzywdzona w torebce miała liczne drobne przedmioty i zaraz po zdarzeniu mogła nie być w stanie szczegółowo ich wszystkich wymienić, przypominając sobie ich część dopiero po pewnym czasie.

Pozostałe dowody również nie budziły wątpliwości i sąd ustalił stan faktyczny sprawy tak, jak to opisano w poprzedniej części uzasadnienia.

Sąd zasadniczo zaaprobował kwalifikację prawną zachowania oskarżonego, zaproponowaną przez oskarżyciela publicznego w akcie oskarżenia. Oskarżony dopuścił się bowiem kradzieży rzeczy, których wartość nie przekraczała granicy pomiędzy wykroczeniem a przestępstwem, ale także kradzieży kart uprawniających do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego (co bez względu na wysokość możliwych do pobrania z bankomatu kwot jest przestępstwem w myśl art. 278§1 i §5 kk) oraz kradzieży dokumentów (co stanowi przestępstwo stypizowane w art. 275§1 kk). Sąd wyeliminował jedynie z kwalifikacji prawnej art. 276 kk, gdyż pokrzywdzona odzyskała wszystkie zabrane jej dokumenty, a zatem w zachowaniu oskarżonego brak było zachowań opisanych w tym przepisie prawnym, a również sam opis czynu, zawarty w zarzucie, nie zawierał takich czynności czasownikowych.

Wymierzając oskarżonemu karę (którą sąd na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, tj. art. 278§1 kk w zw. z art. 11§3 kk, mógł wymierzyć od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności), sąd, stosownie do treści art. 53 kk, wziął pod uwagę przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości jego czynu, które uznał za sytuujące się na poziomie dość wysokim. O stopniu tym nie świadczy oczywiście wartość skradzionych rzeczy ani ich rodzaj, lecz sposób dokonania tego czynu, a także motywacja oskarżonego. Oskarżony dopuścił się przestępstwa w przestrzeni publicznej, widząc, że pokrzywdzona jest osobą w starszym wieku, niezdolną do przeciwstawienia się mu. Zaatakował on wprawdzie mienie, ale w taki sposób (przez wyrwanie torebki z ręki), że jego zachowanie, jako rażąco sprzeczne z normami społecznymi, odbierane jest jako wysoce niebezpieczne i mocno ingerujące w poczucie bezpieczeństwa obywateli. Oskarżony tłumaczył swoje zachowanie głodem, ale reakcja na taką potrzebę, sprowadzająca się do podjęcia, zamiast poszukiwania innych sposobów rozwiązania problemu, dość spektakularnego przestępstwa jest wysoce karygodna.

Sąd uwzględnił również potrzeby prewencji indywidualnej, mające istotne znaczenie w sytuacji oskarżonego, będącego osobą bardzo młodą, w chwili popełnienia czynu jeszcze niepełnoletnią, a pomimo tego już zdemoralizowaną i sprawiającą problemy wychowawcze. Z tego powodu zastosowana wobec oskarżonego reakcja musi być stanowcza, aby uświadomić oskarżonemu wagę szkodliwych następstw jego zachowania. Stąd zdaniem sądu względy wychowawcze w niniejszym przypadku nie mogą polegać na rozwiązaniu łagodnym, ale takim które będzie stwarzać dla oskarżonego zagrożenie, mające motywować go do życia zgodne z prawem, że kolejne przestępstwo może spowodować jego osadzenie w zakładzie karnym. Z tych względów, sąd uznał za sprawiedliwą karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby, wynoszący trzy lata, obowiązkowym dozorem kuratora oraz obowiązkami próby w postaci podjęcia pracy zarobkowej lub kontynuacji nauki, a także powstrzymania się od używania środków odurzających, od których oskarżony jest uzależniony i orzekł, jak w punktach I-III części dyspozytywnej wyroku.

Jako, że oskarżony był reprezentowany przez obrońcę z urzędu, zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i sądowego, któremu koszty wedle oświadczenia nie zostały zwrócone, sąd zasądził te koszty wg stawek minimalnych, orzekając jak w punkcie IV wyroku.

Mając na uwadze to, że oskarżony nie pracuje, obecnie przebywa w ośrodku (...), sąd zwolnił go z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych i opłaty, o czym na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych orzekł w punkcie V wyroku.